

hensyn til den faktisk eksisterende situation. Administrationen kan ikke begrænse sig til at konstatere, at forældremyndigheden over børnene ved en retsafgørelse er blevet tillagt den ene af de to tjenestemand, og på grundlag heraf fastslå, at denne alene faktisk forsørger børnene, og som følge heraf nægte at tildele den anden af forældrene familietillæg.

Med hensyn til udbetaling af familietillæg, som udelukkende er bestemt til børnenes

underhold, skal dette ske til fordel for den person, som i medfør af lovbestemmelser, en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af en kompetent administrativ myndighed har børnene i varetægt. Når denne person er den ene af to fraskilte EF-tjenestemænd, udbetales familietillæggene til ham både for egen regning og i eget navn og for den andens regning og i den andens navn, dog — i overensstemmelse med det almindelige princip i vedtægtens artikel 67, stk. 2 — med den begrænsning, at han ikke kan oppebære dobbeltydelser af samme art.

RETTEENS DOM (Fjerde Afdeling)
3. marts 1993 *

I sag T-69/91,

Georgios Peroulakis, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokat Athos Damis, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Emmanuel Kaili, 62, rue Adolphe Fischer,

sagsøger,

mod

* Processprog: græsk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 18. januar 1991 om med virkning fra den 1. januar 1991 at udbetale husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsesstillæg til den person, i hvis varetægt sagsøgerens børn befinder sig,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W. Bellamy, og dommerne H. Kirschner og C.P. Briët,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 12. november 1992,

afsagt følgende

Dom

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

¹ Sagsøgeren, der er græsk statsborger, er ansat som assistent i lønklasse B4 i Kommissionens Generaldirektorat IX («Miljø, Nuklear Sikkerhed og Civilbeskyttelse»).

- 2 I 1984 indgik han ægteskab med A. I dette ægteskab er der to børn. A. er også tjenestemand ved Kommissionen, men i en lavere lønklasse end sagsøgeren.

- 3 Ved dom af 5. december 1990 afsagt af byretten i Athen og indført i Athens civilstandsregister den 3. januar 1991 blev ægteskabet opløst. Ved samme dom stadfæstedes en aftale indgået den 9. februar 1990 mellem sagsøgeren og hans tidligere hustru om børnenes underhold og om, i hvis varetægt de skulle være, samt om sagsøgerens samkvemsret.

- 4 I henhold til denne aftale skulle den tidligere hustru have børnene i varetægt. Sagsøgeren forpligtede sig til at betale et beløb på 6 000 BFR pr. måned pr. barn til hustruen. Dette beløb var pristalsreguleret efter vederlagene til tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

- 5 En kopi af dommen af 5. december 1990 fra byretten i Athen samt aftalen af 9. februar 1990 blev sendt til Kommissionens kompetente tjenestegrene. Den 18. januar 1991 meddelte kontorchefen for afdelingen for »individuelle rettigheder« sagsøgeren følgende:

»Tjenestegrenen har modtaget en skilsmisseret afsagt af retten i Athen.

Det fremgår af dette dokument, at børnene (B) og (C) er i deres mors (A) varetægt.

Ifølge Rådets forordning nr. 2074/83, offentliggjort i EFT L 203 af 27.7.1983, bestemmes det, at familietillæggene fremover udbetales til den person, i hvis varetægt børnene befinder sig.

Derfor vil retten til børnetilskud, uddannelses- og husstandstillæg, som De hidtil har oppebåret, fremover blive overført til (A), til hvem disse tillæg vil blive udbetalt med virkning fra den 1. januar 1991.«

- 6 Den tidligere hustru giftede sig igen den 27. april 1991 med en græsk statsborger, som var tjenestemand ved Kommissionen i en højere lønklasse end sagsøgeren.
- 7 I mellemtiden, den 27. februar 1991, havde sagsøgeren allerede indgivet en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber over Kommissionens afgørelse af 18. januar 1991. Derefter modtog sagsøgeren en skrivelse dateret den 11. juni 1991 fra Kommissionen om, at man havde besluttet at lade det spørgsmål, han havde rejst, indbringe for de interinstitutionelle instanser og gjorde ham opmærksom på, at såfremt der ikke udtrykkeligt blev truffet en afgørelse, ville hans klage være at regne for stiltiende afvist den 27. juni 1991.
- 8 Dette er baggrunden for, at sagsøgeren har anlagt nærværende sag ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 26. september 1991.
- 9 Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.
- 10 Den mundtlige forhandling fandt sted den 12. november 1992. Parternes repræsentanter har afgivet indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten.
- 11 Efter afslutningen af den mundtlige forhandling har Kommissionen skriftligt besvaret et spørgsmål, som Retten stillede i retsmødet.

Parternes påstande

12 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage, som må anses for sket den 27. juni 1991, annulleres.
- 2) Kommissionens afgørelse om familietillæg, som blev meddelt sagsøgeren den 18. januar 1991, annulleres.
- 3) Kommissionen tilpligtes at anerkende sagsøgerens ret til husstandstillæg, børnetilskud, uddannelsestillæg og andre tillæg, som Kommissionen yder.
- 4) Kommissionen tilpligtes at udbetale husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg til hans tidligere hustru i hans navn og for hans regning, så længe hun har alle de børn, han har forsørgerpligt over for, i sin varetægt.
- 5) Det fastslås, at sagsøgeren har ret til ovennævnte tillæg fra den 1. januar 1991.
- 6) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13 Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

- 1) Frifindelse.
- 2) Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

- 14 Sagsøgeren har med påstandens tredje og femte punkt anmodet Retten om at anerkende, at han har bestemte rettigheder. Formålet med disse punkter er i virkeligheden at få anerkendt, at visse af de anbringender, som han har anført til støtte for annullationssøgsmålet, er velbegrundede. Disse påstande bør afvises af den grund, at det ikke tilkommer Retten i forbindelse med dens legalitetskontrol i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91 at afgive sådanne erklæringer.
- 15 Hvad angår påstandenes fjerde punkt, hvormed sagsøgeren har anmodet Retten om at meddele den sagsøgte institution et pålæg, har sagsøgeren i retsmødet ikke svaret helt utvetydigt på den refererende dommers spørgsmål om, hvorvidt han var villig til at frafalde dette punkt. Under alle omstændigheder bør dette punkt afvises af den grund, at det ikke tilkommer Retten i forbindelse med dens legalitetskontrol i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91 at meddele pålæg til den myndighed, som skal opfylde den dom, der vil blive afsagt i denne sag.

Realiteten

- 16 Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført ét anbringende, nemlig tilsidesættelse af de samlede bestemmelser i artikel 1, stk. 2, litra b), artikel 1, stk. 5, og artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag VII.
- 17 Disse bestemmelser er affattet således:

» *Artikel 1*

...

2. Ret til husstandstillæg har:

...

b) tjenestemænd, der er enker (enkemænd), fraskilte, lovmæssigt separeret eller ugifte, og som ifølge bestemmelserne i artikel 2, stk. 2 og 3, nedenfor har forsørgerpligt over for et eller flere børn.

...

5. Når tjenestemanden udelukkende har ret til husstandstillæg i henhold til stk. 2, litra b), og når alle hans børn, som han i henhold til artikel 2, stk. 2 og 3, har forsørgerpligt over for, i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse eller efter en afgørelse truffet af den administrative myndighed, er overladt i en anden persons varetægt, udbetales husstandstillægget til sidstnævnte for tjenstemandens regning og i dennes navn.

...

Hvis den person, som skal have udbetalt det husstandstillæg, der oprindeligt tilkom en tjenestemand, i henhold til foranstående bestemmelser selv har ret til dette husstandstillæg som tjenestemand eller ifølge andet ansættelsesforhold, får han udelukkende udbetalt det husstandstillæg, der udgør det største beløb.

Artikel 2

...

2. Ved børn, over for hvem der består forsørgerpligt, forstås børn, der er født i ægteskab, uden for ægteskab eller er adopteret af tjenestemanden eller af dennes ægtefælle, når de faktisk forsørges af tjenestemanden.

...«

- 18 Der gælder lignende bestemmelser for børnetilskud og uddannelsestillæg, nemlig henholdsvis artikel 2, stk. 1 og 7, og artikel 3, første og sidste afsnit, i bilag VII til vedtægten.

Parternes argumenter

- 19 Ifølge sagsøgeren fremgår det af de ovennævnte bestemmelser, at retten til husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg skal tilkendes den person, der faktisk afholder udgifterne til børnenes underhold.
- 20 Sagsøgeren har gjort gældende, at han har underholdspligt over for sine mindreårige børn, dels i medfør af bestemmelserne i den græske lovgivning, dels på grund af den aftale, som han den 9. februar 1990 indgik med sin tidligere hustru, hvilken aftale er blevet stadfæstet af en græsk retsinstans, og hvoraf en kopi er fremsendt til Kommissionens tjenestegrene.
- 21 Sagsøgeren har indrømmet, at hans tidlige hustru bidrager til børnenes underhold ved at drage omsorg for dem, men han har understreget, at de beløb, som han betaler, sammen med tillæggene fra Kommissionen er tilstrækkelige til at dække udgifterne til deres underhold. Han har tilføjet, at det i ferierne, dvs. mindst tre måneder om året, er ham, der — foruden at han yder det sædvanlige økonomiske bidrag — alene forsørger børnene.
- 22 Sagsøgeren har i sin replik fastholdt, at den anfægtede afgørelse både vedrører perioden før og perioden efter, at hans tidligere hustru giftede sig igen, og han har hævdet, at hustruens nye ægteskab på ingen måde har ændret noget ved den tidligere situation, at han fortsat har afholdt størstedelen af udgifterne til børnenes underhold, og at den nye ægtefælle hverken retligt eller faktisk er forpligtet til at bidrage til afholdelsen af disse udgifter.

- 23 I sin replik har sagsøgeren ligeledes imødegået Kommissionens argument om, at lovgiver skulle have haft til hensigt at give den person, der har børnene i varetægt, en fordel. Han har henvist til artikel 1, stk. 5, tredje afsnit, i vedtægtens bilag VII, hvori det bestemmes, at ved kumulation af husstandstillæg, er det det højeste tillæg, der skal udbetales, og han har heraf udledt, at det afgørende kriterium for lovgiver er børnenes tarv.
- 24 Sagsøgeren mener derfor, at de omhandlede familietillæg skal udbetales for hans regning og i hans navn til hans tidligere hustru. I retsmødet forklarede han, at en sådan anerkendelse af, at han var ydelsesberettiget, gav ham mulighed for at opnå en række fordele, bl.a. dækning af rejseudgifter for hans børn fra hans tjenestested til hans hjemsted, skattelettelse for at have forsørgerpligt over for et barn samt højere dagpenge i tilfælde af overflyttelse.
- 25 Kommissionen, som har vedgået, at der her er tale om et »grænsetilfælde«, har hævdet, at den omtvistede afgørelse er tilstrækkeligt begrundet. Den har understreget, at denne afgørelse kun vedrører perioden mellem den 1. januar 1991, og indtil sagsøgerens tidligere hustru på ny indgik ægteskab, og har gjort gældende, at både sagsøgeren og hans tidligere hustru i denne periode opfyldte betingelserne i artikel 1, stk. 2, litra b), i vedtægtens bilag VII for at modtage husstandstillæg, eftersom de begge to havde forsørgerpligt over for børn, dvs. børn, til hvis underhold begge faktisk bidrog.
- 26 I sit svarskrift har Kommissionen anført, at den under disse omstændigheder har valgt at betragte sagsøgerens tidligere hustru som ydelsesberettiget med hensyn til de pågældende tillæg. Kommissionen har begrundet dette valg med, at lovgiver, ifølge Kommissionens fortolkning, klart har udtrykt sin vilje til at tildele disse goder til den, i hvis varetægt børnene befinder sig, idet det i artikel 1, stk. 5, sidste afsnit, og i artikel 2, stk. 7, i vedtægtens bilag VII bestemmes, at det er denne person, der skal modtage de familietillæg, som er fastsat i disse bestemmelser.

- 27 I retsmødet har Kommissionen præciseret, at det væsentligste spørgsmål, den har skullet besvare, var, hvem der, uanset enhver retlig underholdsforpligtelse, »faktisk forsørgede« børnene. Da Kommissionen anså det for rimeligt at fortolke dette udtryk som »hovedsagelig forsørgede«, har den vurderet, at det i det foreliggende tilfælde var den tidligere hustru, der varetog den største del af børnenes underhold, eftersom de boede hos hende, og følgelig havde hun de største udgifter, som f.eks. udgifter til bolig.
- 28 Hvad angår perioden efter, at den tidligere hustru atter indgik ægteskab, har Kommissionen — som i øvrigt har hævdet, at der fra den dato er opstået en ny retlig situation — vurderet, at eftersom børnene bor sammen med sagsøgerens tidligere hustru og hendes mand, er det i praksis og uanset enhver lovmæssig underholdsforpligtelse dem, der varetager den største del af børnenes underhold. Derfor bør det ifølge Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 2, stk. 2, første afsnit, og stk. 5, in fine, i vedtægtens bilag VII være sagsøgerens tidligere hustrus nye mand, som er indplaceret i en højere lønklasse end de to andre implicerede, der har ret til de omtalte tillæg.

Rettens bemærkninger

- 29 Indledningsvis bemærkes, at Rettens kontrol er begrænset til at efterprøve lovligheden af den anfægtede afgørelse, sådan som den blev vedtaget den 18. januar 1991. Som led i denne kontrol kan Retten ikke tage hensyn til omstændigheder eller begivenheder, der er indtruffet efter denne dato, som f.eks. den omstændighed, der nævnes af parterne, at sagsøgerens tidligere hustru har giftet sig igen. Det skal desuden bemærkes, at sagsøgte i retsmødet har bekræftet, at der ikke efterfølgende er truffet en anden afgørelse end den, der er genstand for nærværende sag.
- 30 Det bemærkes dernæst dels, at det i artikel 1, stk. 2, litra b), i vedtægtens bilag VII, under overskriften »Bestemmelser om tillæg og godtgørelse af udgifter« er bestemt, at en fraskilt tjenestemand, der har forsørgerpligt over for et eller flere børn, jf. artikel 2, stk. 2 og 3, har ret til husstandstillæg, dels, at ifølge artikel 2, stk. 1, og

artikel 3, første afsnit, modtager en sådan tjenestemand under visse omstændigheder for hvert barn, som han har forsørgerpligt over for, et børnetilskud og et uddannelsestillæg. I artikel 2, stk. 2, første afsnit, i dette bilag bestemmes, at ved barn, over for hvem der består forsørgerpligt, forstås tjenestemandens barn, født i ægteskab, når dette faktisk forsørges af tjenestemanden.

- 31 Det fremgår af formuleringen af disse bestemmelser, at det er udtrykket »når de faktisk forsørges af tjenestemanden« i artikel 2, stk 2, første afsnit, i bilag VII, der er det afgørende kriterium for, hvem der har ret til husstandstillæg, og hvem der kan oppebære børnetilskud og uddannelsestillæg.
- 32 Med hensyn til dette har Domstolen i dom af 28. november 1991 (sag C-132/90 P, Schwedler mod Parlamentet, Sml. I, s. 5745) fastslået, at der ikke er noget til hinder for, at et barn kan anses for at blive forsørgt af flere personer. Derfor kan to EF-tjenestemænds i ægteskab fødte barn efter en skilsmisse betragtes som samtidigt underholdt af de to tjenestemænd, og begge bør anses for at være forsørgere.
- 33 Det følger af selve logikken i artikel 1, stk. 2, litra b), i vedtægtens bilag VII, at hvis to fraskilte EF-tjenestemænd faktisk sammen afholder udgifter til dækning af de væsentligste behov hos børnene fra deres fælles, nu opløste ægteskab, og de således samtidig har forsørgerpligten over for disse børn, har disse tjenestemænd begge ret til husstandstillæg. I et sådant tilfælde fremgår det i øvrigt af artikel 2, stk. 1, og artikel 3, første afsnit, i bilag VII, at de to fraskilte EF-tjenestemænd modtager børnetilskud og uddannelsestillæg på de betingelser, der i øvrigt er fastsat i disse artikler, for de børn, de samtidig har forsørgerpligt over for.

- 34 Det bemærkes endvidere, at Domstolen dels har fastslået, at familietillæggene i vedtægtens artikel 67, stk. 1, ikke er bestemt til at sikre tjenestemandens, men derimod hans børns underhold (dom af 14.6.1988, sag 33/87, Christianos mod Domstolen, Sml. s. 2995), dels, at der i vedtægtens artikel 67, stk. 2 — hvorefter tjenestemænd med henblik på fradrag er forpligtet til at meddele, hvilke tillæg af samme art de får fra anden side — er opstillet et generelt princip, der klart har til formål at undgå dobbelt udbetaling af familietillæg (dom af 11.10.1979, sag 142/78, Berghmans mod Kommissionen, Sml. s. 3125). Heraf følger, at såfremt to fraskilte EF-tjenestemænd har ret til husstandstillæg og sammen modtager børnetilskud og uddannelsestillæg, skal disse tillæg i henhold til artikel 1, stk. 5, artikel 2, stk. 7, og artikel 3, fjerde afsnit, i bilag VII udbetales for begge regning og i begge navn til den, der i henhold til de retlige bestemmelser, en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af den administrative myndighed har forsørgerpligten over for børnene fra det opløste ægteskab. Hvis den ene af de to fraskilte EF-tjenestemænd er den, der har forsørgerpligten over for børnene, modtager denne tillæggene både for egen regning og i eget navn, og for den andens regning og i den andens navn.
- 35 I retsmødet har Kommissionen forklaret, at den har fortolket vendingen »faktisk forsørges« som »hovedsagelig forsørges«, og at den derfor har skønnet, at da sagsøgerens og hans tidligere hustrus børn boede hos sidstnævnte, var det hende, der faktisk påtog sig den største del af børnenes underhold. Det er på grundlag af denne opfattelse, at den har truffet den anfægtede afgørelse.
- 36 Retten finder, at udtrykket »faktisk forsørges« skal fortolkes som en henvisning til den faktisk eksisterende situation. Retten kan i vedtægten ikke finde noget retsgrundlag, som kan understøtte Kommissionens fortolkning, hvorefter udtrykket »faktisk forsørges« skulle betyde »hovedsagelig forsørges«, en fortolkning, som i øvrigt også ville være i strid med indholdet af Domstolens ovennævnte dom af 28. november 1991 i Schedler-sagen. Kommissionens fortolkning af denne vending må derfor forkastes.

- 37 Ved afgørelsen af, hvilken eller hvilke personer der faktisk forsørger sagsøgerens og hans tidligere hustrus børn, tilkommer det Kommissionen at undersøge og efterprøve den faktisk eksisterende situation.
- 38 Det bemærkes, at Kommissionen i de forklaringer, den har afgivet, har vedgået, at den forud for den anfægtede afgørelse hverken har undersøgt eller efterprøvet, hvilken eller hvilke personer der faktisk forsørgede sagsøgerens og hans tidligere hustrus børn, og at den derfor ikke har fastslået, om sagsøgeren eller hans tidligere hustru, eller begge, havde ret til husstandstillæg, eller om sagsøgeren eller hans tidligere hustru, eller begge, kunne oppebære børnetilskud eller uddannelsestillæg. Retten finder derfor, at den anfægtede afgørelse, hvori det bestemmes — alene på grundlag af den konstatering, at det fremgår af skilsmisdommen fra byretten i Athen, at forældremyndigheden over sagsøgerens og hans tidligere hustrus børn er tillagt sidstnævnte — at »retten til børnetilskud, uddannelsestillæg og husstandstillæg ... herefter tilkendes (A)«, er vedtaget i strid med bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra b), artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, første afsnit, i bilag VII.
- 39 Følgelig bør den anfægtede afgørelse annulleres.

Sagens omkostninger

- 40 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement bærer den tabende part sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør den dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

1) Kommissionens afgørelse nr. IX/DO/3 (91)D — 302 af 18. januar 1991 annulleres, for så vidt som den tilkender sagsøgerens tidligere hustru retten til husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg.

2) I øvrigt frifindes sagsøgte.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Bellamy

Kirschner

Briët

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. marts 1993.

H. Jung

C.W. Bellamy

Justitssekretær

Afdelingsformand